

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1313/2013/EU**
af 17. december 2013
om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme
(EØS-relevant tekst)
(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924)

Ændret ved:

					Tidende		
					nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1475 af 2. oktober 2018			L 250		1	4.10.2018
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420 af 13. marts 2019			L 77I		1	20.3.2019

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr.
1313/2013/EU**

af 17. december 2013

om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

**GENERELLE OG SPECIFIKKE MÅL, EMNE, ANVENDELSESOM-
RÅDE OG DEFINITIONER**

Artikel 1

Generelt mål og emne

1. EU-civilbeskyttelsesmekanismen ("EU-mekanismen") sigter mod at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og at fremme koordineringen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.

2. Den beskyttelse, som skal sikres med EU-mekanismen, bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljøet og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder konsekvenserne af terrorisme, teknologiske katastrofer, strålingskatastrofer, miljøkatastrofer, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. For så vidt angår konsekvenserne af terrorhandlinger eller strålingskatastrofer kan EU-mekanismen kun omfatte beredskabs- og indsatsforanstaltninger.

3. EU-mekanismen fremmer solidariteten mellem medlemsstaterne gennem praktisk samarbejde og koordinering, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for at beskytte mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv, på deres eget område mod katastrofer og at udstyre deres katastrofehandteringssystemer med tilstrækkelig kapacitet til, at de på passende og konsekvent vis kan håndtere og være beredte på katastrofer af en art og størrelse, som med rimelighed kan forventes, og som det er muligt at forberede sig på.

4. I denne afgørelse fastlægges de overordnede regler for EU-mekanismen og reglerne for at yde finansiel bistand i medfør af EU-mekanismen.

5. EU-mekanismen påvirker ikke forpligtelser i medfør af gældende relevante retsakter vedtaget af Unionen efter traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.

6. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på tiltag, som gennemføres i medfør af forordning (EF) nr. 1257/96, forordning (EF) nr. 1406/2002, forordning (EF) nr. 1717/2006, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1082/2013/EU ⁽¹⁾ eller EU-lovgivning vedrørende handlingsprogrammer inden for sundhed, indre anliggender og retlige anliggender.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1.).

▼B*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Denne afgørelse finder anvendelse på samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet. Dette omfatter bl.a.:

- a) forebyggelses- og beredskabsopgaver i Unionen og for så vidt angår artikel 5, stk. 2, artikel 13, stk. 3, og artikel 28, også uden for Unionen, og
- b) foranstaltninger, som træffes for at bidrage til indsatsen over for en katastrofes akutte skadevirkninger, i eller uden for Unionen, herunder i de i artikel 28, stk. 1, omhandlede lande, efter en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen.

2. I denne afgørelse tages der hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende for isolerede og fjernt beliggende regioner eller øer i Unionen i tilfælde af en katastrofe for så vidt angår katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats, samt de særlige behov, der gør sig gældende for de oversøiske lande og territorier for så vidt angår katastrofeindsats.

*Artikel 3***Specifikke mål**

1. EU-mekanismen yder støtte til, komplementerer og fremmer koordineringen af medlemsstaternes indsats med henblik på at opfylde følgende fælles specifikke mål om:

- a) at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres potentielle virkninger, ved at fremme en forebyggelseskultur samt ved at forbedre samarbejdet mellem civilbeskyttelsetjenesterne og andre relevante tjenester
- b) at styrke katastrofeberedskabet på medlemsstats- og EU-plan

▼M2

- c) at fremme en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af katastrofer eller overhængende fare herfor, herunder ved at træffe foranstaltninger for at afbøde de umiddelbare konsekvenser af katastrofer

▼B

- d) at øge offentlighedens opmærksomhed og beredskab over for katastrofer

▼M2

- e) at øge tilgængeligheden og brugen af videnskabelig viden om katastrofer og
- f) at øge samarbejds- og koordineringsaktiviteterne på grænseoverskridende niveau og mellem de medlemsstater, som ofte rammes af de samme typer katastrofer.

▼B

2. Indikatorer benyttes alt efter behov til overvågning, evaluering og revision af anvendelsen af denne afgørelse. Disse indikatorer er:

▼ M2

- a) fremskridt med at gennemføre katastrofeforebyggelsesrammen målt ved antallet af medlemsstater, der har stillet oplysningerne, jf. artikel 6, stk. 1, litra d), til rådighed for Kommissionen

▼ B

- b) fremskridt med at øge katastrofeberedskabets parathed målt ved antallet af indsatskapaciteter, som er medtaget i den ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀ i forhold til kapacitetsmålene i artikel 11 og antallet af moduler registreret i CECIS
- c) fremskridt med at forbedre katastrofeindsatsen målt efter, hvor hurtig indsatsen under EU-mekanismen er, og i hvilket omfang assistancen bidrager til behovene på stedet, og
- d) fremskridt med at øge den offentlige bevidsthed om og beredskab over for katastrofer: målt efter EU-borgernes kendskab til risiciene i deres region.

*Artikel 4***Definitioner**

I denne afgørelse forstås ved:

1. "katastrofe": enhver situation, der har eller kan have alvorlige konsekvenser for mennesker, miljøet eller ejendom, herunder kulturarv
2. "indsats": ethvert tiltag, der gennemføres, når der anmodes om assistance i henhold til EU-mekanismen, hvis der er overhængende fare for en katastrofe, eller under eller efter en katastrofe, for at imødegå de umiddelbare skadevirkninger
3. "beredskab": en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer, strukturer, fællesskaber og organisationer som resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats i en katastrofesituation
4. "forebyggelse": enhver foranstaltning, der har til formål at mindske risici eller afbøde skadevirkningerne af en katastrofe for mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv
5. "tidlig varsling": rettidig og effektiv fremskaffelse af oplysninger, der giver mulighed for at iværksætte tiltag for at undgå eller mindske risici for og skadevirkningerne af en katastrofe og for at fremme beredskabet med henblik på en effektiv indsats
6. "modul": en selvforsynende og autonom konfiguration af medlemsstaternes kapaciteter, der er baseret på forud definerede opgaver og behov, eller et mobilt og operationelt hold fra medlemsstaterne, der kombinerer menneskelige og materielle ressourcer, og som kan karakteriseres ud fra dens beredskabskapacitet eller de opgaver, den kan udføre

▼B

7. "risikovurdering": den overordnede tværsektorielle proces, hvor risici identificeres, analyseres og vurderes på nationalt eller på et relevant subnationalt niveau
8. "risikostyringskapacitet": en medlemsstats eller dens regioners evne til at mindske, indrette sig efter eller modvirke de risici (virkninger og sandsynlighed for en katastrofe) der er identificeret i dens risikovurderinger, så de når niveauer, som kan accepteres i den pågældende medlemsstat. Risikostyringskapacitet vurderes hvad angår den tekniske, finansielle og administrative kapacitet til at varetage en tilstrækkelig:
 - a) risikovurdering,
 - b) risikostyringsplanlægning med henblik på forebyggelse og beredskab og
 - c) risikoforebyggelses- og beredskabsforanstaltninger
9. "støtte fra værtsnation": ethvert tiltag, der træffes som led i beredskabsfasen og indsatsfasen af det land, der modtager eller sender assistance, eller af Kommissionen for at fjerne forudsigelige hindringer for international assistance, der ydes gennem EU-mekanismen. Det omfatter støtte fra medlemsstaterne til at lette denne assistances transit gennem deres territorium
10. "indsatskapacitet": den assistance, der på anmodning kan ydes gennem EU-mekanismen
11. "logistisk støtte": vigtige former for udstyr eller tjenesteydelser, som er nødvendige, for at ekspertholdene i artikel 17, stk. 1, kan udføre deres opgaver, bl.a. kommunikation, midlertidig indkvartering, mad eller indenrigstransport

▼M2

12. "deltagende stat": et tredjeland, der deltager i EU-mekanismen i henhold til artikel 28, stk. 1.

▼B

KAPITEL II

FOREBYGGELSE

*Artikel 5***Forebyggende foranstaltninger**

1. Med henblik på forebyggelsesmålene og udførelse af forebyggelsesindsatsen skal Kommissionen

▼M2

- a) træffe foranstaltninger til at forbedre vidensbasen om katastroferisici og til bedre at lette og fremme samarbejdet og udvekslingen af viden, resultaterne af videnskabelig forskning og innovation, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici

▼B

- b) støtte og fremme medlemsstaternes aktiviteter med hensyn til vurdering og kortlægning af risici gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse

▼ B

- c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en tværsektoriel oversigt over og kortlægning af de naturskabte og menneskeskabte katastroferisici, som Unionen måtte stå over for, ved at følge en sammenhængende tilgang på tværs af forskellige politikområder, som kan tackle eller påvirke katastroforebyggelse og under behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer
- d) tilskynde til udveksling af god praksis for udarbejdelse af nationale civilbeskyttelsessystemer med henblik på at kunne håndtere konsekvenserne af klimaændringer
- e) fremme og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes risikostyringsaktiviteter gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse

▼ M2

- f) indsamle og formidle de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, organisere udveksling af erfaringer med vurdering af risikostyringskapaciteten og lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til planlægning af forebyggelse og beredskab, herunder gennem frivillige peerevalueringer

▼ B

- g) regelmæssigt og i overensstemmelse med fristerne i artikel 6, litra c), aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 6
- h) fremme anvendelsen af forskellige EU-midler, der kan støtte bæredygtig katastroforebyggelse og tilskynde medlemsstaterne og regionerne til at udnytte disse finansieringsmuligheder

▼ M2

- i) fremhæve betydningen af risikoforebyggelse, hjælpe medlemsstaterne med bevidstgørelse af befolkningen, oplysning af offentligheden og uddannelse og støtte medlemsstaternes indsats for at levere offentlige oplysninger om varslingsystemer ved at udarbejde retningslinjer om disse systemer, herunder på et grænseoverskridende niveau

▼ B

- j) fremme forebyggelsesforanstaltninger i medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 28 gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse og
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende forebyggelsesforanstaltninger, som er nødvendige for at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a).

2. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om forebyggelsesforanstaltninger.

▼ **M2***Artikel 6***Risikostyring**

1. Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til katastroforebyggelse og -beredskab ved at udveksle ikkefølsomme oplysninger, nemlig oplysninger, hvis udbredelse ikke strider mod medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, og at fremme udveksling af bedste praksis inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne:

- a) videreudvikle risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau
- b) videreudvikle vurderingen af risikostyringskapacitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau
- c) videreudvikle og tilpasse planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt niveau
- d) stille en sammenfatning af relevante dele af vurderingerne, jf. litra a) og b), til rådighed for Kommissionen med fokus på centrale risici. For centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne for risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, skal medlemsstaterne beskrive de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Sammenfatningen fremsendes til Kommissionen senest den 31. december 2020 og derefter hvert tredje år og i tilfælde af større ændringer
- e) på frivillig basis deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten.

2. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne også fastlægge specifikke høringsmekanismer for at styrke en hensigtsmæssig planlægning og koordinering af forebyggelses- og beredskabsindsatsen mellem medlemsstater, der ofte rammes af lignende typer katastrofer, herunder vedrørende grænseoverskridende risici og risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, der identificeres i henhold til stk. 1, litra d).

3. Kommissionen videreudvikler sammen med medlemsstaterne inden den 22. december 2019 retningslinjer for fremsendelse af sammenfatningen som omhandlet i stk. 1, litra d).

4. Hvis en medlemsstat gennem EU-mekanismen hyppigt anmoder om samme form for bistand til samme type katastrofe, kan Kommissionen efter en omhyggelig analyse af årsagerne til og omstændighederne bag aktiveringen og med henblik på at støtte den pågældende medlemsstat i at styrke sit forebyggelses- og beredskabsniveau:

- a) anmode medlemsstaten om at indsende supplerende oplysninger om specifikke forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger vedrørende risikoen svarende til den pågældende type katastrofe, og
- b) efter omstændighederne på grundlag af de indsendte oplysninger

▼ M2

- i) foreslå indsættelse af et eksperthold på stedet for at rådgive om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, eller
- ii) fremsætte henstillinger til styrkelse af forebyggelses- og beredskabsniveauet i den pågældende medlemsstat. Kommissionen og den pågældende medlemsstat holder hinanden underrettet om alle foranstaltninger, der træffes som følge af sådanne henstillinger.

I tilfælde af at en medlemsstat gennem EU-mekanismen tre gange inden for tre på hinanden følgende år anmoder om samme form for bistand til samme type katastrofe, finder litra a) og b) anvendelse, medmindre en omhyggelig analyse af årsagerne til og omstændighederne bag de hyppige aktiveringer viser, at dette ikke er nødvendigt.

▼ B

KAPITEL III

BEREDSKAB*Artikel 7***Katastrofeberedskabskoordinationscenter**

Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.

*Artikel 8***Kommissionens generelle beredskabsopgaver**

Kommissionen varetager følgende beredskabsopgaver:

- a) forvalte ERCC
- b) forvalte et fælles varslings- og informationssystem (CECIS) til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes kontaktpunkter
- c) støtte udvikling og bedre integration af tværnationale detektions- og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse for at muliggøre en hurtig indsats og fremme den indbyrdes forbindelse mellem nationale tidlige varslings- og alarmeringssystemer og deres forbindelse til ERCC og CECIS. Disse systemer skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende og kommende informations-, overvågnings- og detektionskilder og informations-, overvågnings- og detektionssystemer
- d) tilvejebringe og forvalte kapaciteten til at mobilisere og udsende eksperthold med ansvar for:
 - i) at vurdere de behov, der muligvis kan imødekommes gennem EU-mekanismen, i den stat, som anmoder om bistand
 - ii) om nødvendigt at fremme koordineringen af katastrofeindsatser på stedet og være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance, og

▼B

- iii) at støtte den anmodende stat med ekspertise om forebyggelses-, beredskabs- eller indsats tiltag
- e) tilvejebringe og fastholde kapaciteten til at yde logistisk støtte til disse eksperthold
- f) udvikle og opretholde et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne, som med kort varsel kan bistå ERCC med monitorering af information og med at fremme koordineringen
- g) fremme koordineringen af medlemsstaternes prædeployering af katastrofeindsatskapacitet inden for Unionen
- h) støtte bestræbelserne på at forbedre modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, idet der tages hensyn til bedste praksis på medlemsstatsplan og på internationalt plan
- i) inden for sit kompetenceområde træffe de nødvendige foranstaltninger til at lette støtte fra værtsnationen, herunder sammen med medlemsstaterne udarbejde og ajourføre retningslinjer for støtte fra værtsnationen på grundlag af operationelle erfaringer
- j) støtte oprettelsen af programmer for frivillige peer reviews til vurdering af medlemsstaternes beredskabsstrategier baseret på forud fastlagte kriterier, som vil gøre det muligt at formulere henstillinger til styrkelse af Unionens beredskabsniveau og
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende beredskabsforanstaltninger med henblik på at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra b).

*Artikel 9***Medlemsstaternes generelle beredskabsopgaver**

1. Medlemsstaterne arbejder på frivillig basis med at udvikle moduler, der især skal opfylde højt prioriterede behov for indsats eller støtte i henhold til EU-mekanismen.

Medlemsstaterne identificerer på forhånd moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter inden for deres ansvarlige tjenester, navnlig inden for deres civilbeskyttelses- eller andre beredskabstjenester, som kan stilles til rådighed for en indsats efter anmodning gennem EU-mekanismen. De tager højde for, at sammensætningen af moduler eller andre indsatskapaciteter kan afhænge af, hvilken form for katastrofe der er tale om, og af de særlige behov i forbindelse med katastrofer.

2. Modulerne udgøres af en eller flere medlemsstaters ressourcer og skal:

- a) kunne udføre foruddefinerede indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:

▼B

- i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og
 - ii) være selvforsynende og arbejde selvstændigt i en given periode
- b) være interoperable med andre moduler
- c) gennemgå uddannelse og øvelser for at opfylde kravet om interoperabilitet
- d) underlægges en persons myndighed, som er ansvarlig for modulers drift og
- e) samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.

3. På frivillig basis identificerer medlemsstaterne på forhånd eksperter, som eventuelt kan udsendes som medlemmer af eksperthold, jf. artikel 8, litra d).

4. Medlemsstaterne overvejer alt efter den foreliggende situation at tilvejebringe andre indsatskapaciteter, som kunne stilles til rådighed af de ansvarlige tjenester, eller som kan stilles til rådighed af ikkestatslige organisationer og andre relevante enheder.

Andre indsatskapaciteter kan omfatte ressourcer fra en eller flere medlemsstater og skal, hvor det er relevant:

- a) kunne udføre indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:
- i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og
 - ii) være selvforsynende og arbejde selvstændigt i en given periode, hvis det er nødvendigt
- b) kunne samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.

5. Medlemsstaterne kan under overholdelse af passende sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære kapaciteter, der som en sidste udvej kan anvendes som led i assistancen fra EU-mekanismen, f.eks. transport, logistisk støtte eller lægebistand.

6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger om eksperter, moduler og andre indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for assistance gennem EU-mekanismen, jf. stk. 1-5, og ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.

7. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), og underretter Kommissionen herom.

▼B

8. Medlemsstaterne træffer de relevante beredskabsforanstaltninger til at fremme støtte fra værtsnationen.

9. I overensstemmelse med artikel 23 træffer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen de relevante foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den assistance, som de tilbyder.

*Artikel 10***Planlægning af indsatsen****▼M2**

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsforanstaltninger, både ved naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, under EU-mekanismen, herunder gennem opstilling af scenarier for katastrofeindsatsen baseret på de risikovurderinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), og den oversigt over risici, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelsen af indsatskapaciteter.

▼B

2. Kommissionen og medlemsstaterne identificerer og fremmer synergier mellem civilbeskyttelsesassistenten og den humanitære bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægningen af indsatsforanstaltninger i forbindelse med humanitære kriser uden for Unionen.

*Artikel 11***▼M2****Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje**

1. Der oprettes en europæisk civilbeskyttelsespulje. Den består af en pulje af medlemsstaternes frivillige indsatskapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og omfatter moduler, andre indsatskapaciteter og kategorier af eksperter.

1a. Den bistand, som en medlemsstat yder gennem Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, supplerer eksisterende kapaciteter i den anmodende medlemsstat, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for katastrofeforebyggelse og -indsats på deres område.

2. På grundlag af påviste risici, samlede kapaciteter og mangler, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra f), hvor mange og hvilke typer centrale indsatskapaciteter Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje har brug for ("kapacitetsmål").

Kommissionen overvåger i samarbejde med medlemsstaterne de fremskridt, der gøres med at nå kapacitetsmålene, jf. de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Hvis der er identificeret sådanne mangler, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at imødegå væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje og kan støtte medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra i), og artikel 21, stk. 2.

▼ **B**

3. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvor sådanne standarder allerede eksisterer. Det påhviler medlemsstaterne at sikre deres indsatskapaciteters kvalitet.

4. Kommissionen fastlægger og forestår en procedure for certificering og registrering af de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀.

5. Medlemsstaterne identificerer og registrerer på frivillig basis de indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀. Samtlige berørte medlemsstater registrerer i fællesskab de multinationale moduler, som to eller flere medlemsstater stiller til rådighed.

6. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀, skal til enhver tid stå til rådighed til nationale formål.

7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via ERCC. Den endelige afgørelse om at indsætte dem træffes af de medlemsstater, der registrerede den pågældende indsatskapacitet. Når nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til denne artikel.

8. Når medlemsstaternes indsatskapaciteter indsættes, forbliver de under deres kommando og kontrol og kan trækkes tilbage, hvis nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i fortsat at stille disse indsatskapaciteter til rådighed, i samråd med Kommissionen. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

9. Medlemsstaterne og Kommission sikrer en passende offentlig bevidstgørelse om den indsats, som ► **M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀ deltager i.

▼ **M2***Artikel 12***rescEU**

1. rescEU oprettes med henblik på at yde bistand i overvældende situationer, hvis de samlede eksisterende kapaciteter på nationalt plan og de kapaciteter, som medlemsstaterne på forhånd har givet tilsagn om at bidrage med til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i det pågældende tilfælde ikke kan sikre en effektiv indsats mod forskellige former for katastrofer som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

For at sikre en effektiv katastrofeindsats skal Kommissionen og medlemsstaterne, når det er relevant, sikre en passende geografisk fordeling af rescEU-kapaciteter.

▼ **M2**

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra g), de kapaciteter rescEU skal bestå af, under hensyntagen til identificerede og kommende risici, de samlede kapaciteter og manglerne på EU-plan, navnlig på områderne bekæmpelse af skovbrande fra luften, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser og medicinsk katastrofeberedskab. Disse gennemførelsesretsakter skal sikre sammenhæng med anden gældende EU-ret. Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 22. juni 2019.

3. rescEU-kapaciteter erhverves, lejes eller leases af medlemsstaterne. Til dette formål kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag. Når Kommissionen anskaffer rescEU-kapaciteter på medlemsstaternes vegne, finder den fælles udbudsprocedure anvendelse. Finansiell bistand fra Unionen tildeles i overensstemmelse med Unionens finansielle regler.

rescEU-kapaciteter opbevares af de medlemsstater, som erhverver, lejer eller leaser disse kapaciteter. I tilfælde af fælles indkøb opbevares rescEU-kapaciteterne af de medlemsstater, på hvis vegne de er anskaffet.

4. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de indsatskapaciteter, der indgår i rescEU, i samråd med medlemsstaterne. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvis sådanne standarder allerede eksisterer.

5. En medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser rescEU-kapaciteter, sikrer, at disse kapaciteter registreres i CECIS, og at disse kapaciteter er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen.

rescEU-kapaciteter kan kun anvendes til nationale formål som omhandlet i artikel 23, stk. 4a, når de ikke anvendes eller er nødvendige til indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen.

rescEU-kapaciteter anvendes i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra g), og de driftsaftaler, som er indgået mellem Kommissionen og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser sådanne kapaciteter, og som nærmere fastsætter vilkår og betingelser for indsættelse af rescEU-kapaciteter, herunder deltagende personel.

6. rescEU-kapaciteter står til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via ERCC i overensstemmelse med artikel 15 eller artikel 16, stk. 1-9 og 11, 12 og 13. Afgørelsen om indsættelse og demobilisering af dem og enhver afgørelse i tilfælde af modstridende anmodninger træffes af Kommissionen i tæt koordinering med den anmodende medlemsstat og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser kapaciteten, i overensstemmelse med driftsaftaler som fastsat i nærværende artikels stk. 5, tredje afsnit.

▼ M2

Den medlemsstat, på hvis område rescEU-kapaciteter indsættes, er ansvarlig for at lede indsatsforanstaltningerne. I tilfælde af indsættelse uden for Unionen er de medlemsstater, der opbevarer rescEU-kapaciteterne, ansvarlige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne integreres fuldt ud i den samlede indsats.

7. Ved indsættelse aftaler Kommissionen gennem ERCC den operationelle indsættelse af rescEU-kapaciteter med den anmodende medlemsstat. Den anmodende medlemsstat skal lette den operationelle koordinering af sine egne kapaciteter og rescEU-aktiviteterne under indsatsen.

8. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

9. Medlemsstaterne underrettes om den operationelle status for rescEU-kapaciteter gennem CECIS.

10. Hvis en katastrofe uden for Unionen kan have væsentlig indvirkning på en eller flere medlemsstater eller deres borgere, kan der indsættes rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med denne artikels stk. 6-9.

Hvis der indsættes rescEU-kapaciteter i tredjelande, kan medlemsstaterne i særlige tilfælde afvise at indsætte deres eget personel i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 1, litra g), og som præciseret yderligere i driftsaftalerne som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, tredje afsnit.

▼ B*Artikel 13***▼ M2****EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse**

1. Kommissionen opretter et netværk af relevante aktører og institutioner inden for civilbeskyttelse og katastrof håndtering, herunder ekspertisecentre, universiteter og forskere, der sammen med Kommissionen udgør et EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse. Kommissionen tager behørigt hensyn til den ekspertise, der er til rådighed i medlemsstaterne og de organisationer, der er aktive på stedet.

Netværket varetager, idet der tilstræbes en afbalanceret kønssammensætning, følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden i tæt samarbejde med relevante videnscentre, hvis det er relevant:

a) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesprogram for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel vedrørende katastrofebygning, -beredskab og -indsats. Programmet skal gøre det muligt at udveksle bedste praksis inden for civilbeskyttelse og omfatte fælles kurser og et system til udveksling af ekspertise inden for katastrofeberedskab, herunder udveksling af unge fagfolk og erfarne frivillige samt udstationering af eksperter fra medlemsstaterne.

▼M2

Uddannelsesprogrammet skal sigte mod at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten af de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 9, 11 og 12, og at forbedre kompetencerne hos eksperterne som omhandlet i artikel 8, litra d) og f).

▼B

- b) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesnetværk, der er åbent for uddannelsescentre for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel og for andre relevante aktører og institutioner vedrørende katastrofebygelse, -beredskab og -indsats

Uddannelsesnetværket har til opgave at:

- i) forbedre alle faser af katastrofehandteringen under hensyntagen til tilpasningen til og modvirkningen af klimaforandringer
 - ii) skabe synergier blandt sine medlemmer gennem udveksling af erfaringer og bedste praksis, relevant forskning, indhøstede erfaringer, kurser og workshops, øvelser og pilotprojekter og
 - iii) udarbejde retningslinjer for civilbeskyttelsesuddannelse på EU-plan og internationalt plan, herunder uddannelse i katastrofebygelse, -beredskab og -indsats.
- c) udarbejdelse af en strategisk ramme, der opstiller øvelsernes mål og rolle, en langsigtet samlet plan, der skitserer prioriteterne for øvelserne samt udarbejdelse og forvaltning af et øvelsesprogram.
- d) udarbejdelse og forvaltning af et program vedrørende erfaringsopsamling fra civilbeskyttelsestiltag gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, herunder aspekter fra hele katastrofehandteringsforløbet, for at etablere et bredere grundlag for læringsprocesser og formidling af viden. Programmet skal bl.a.:
- i) overvåge, analysere og evaluere alle de relevante civilbeskyttelsestiltag under EU-mekanismen
 - ii) fremme implementeringen af indhøstede erfaringer med henblik på at opnå et erfaringsbaseret grundlag for at udvikle aktiviteter inden for katastrofehandteringsforløbet og
 - iii) udvikle metoder og redskaber til indsamling, analyse, fremme og implementering af de indhøstede erfaringer.

Programmet skal desuden, hvor det er relevant, omfatte erfaringer, der er indhøstet ved indsats uden for Unionen for så vidt angår udnyttelse af sammenhænge og synergier mellem assistance ydet under EU-mekanismen og den humanitære indsats.

- e) udvikling af retningslinjer for formidling af viden og gennemførelse af de forskellige opgaver omhandlet i litra a)-d) på medlemsstatsplan og

▼M2

- f) stimulering af forskning og innovation og fremme af indførelsen og anvendelsen af relevante nye teknologier til brug for EU-mekanismen.

▼B

2. I forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til de behov og interesser, som medlemsstater, der står over for lignende katastroferisici, har.

3. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om beredskabsforanstaltninger.

▼M2

4. Kommissionen skal styrke samarbejdet om uddannelse og øge udvekslingen af viden og erfaring mellem EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse og internationale organisationer og tredjelande med henblik på at bidrage til opfyldelsen af internationale forpligtelser med hensyn til katastroferisikobegrænsning, navnlig dem i Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, som blev vedtaget på FN's tredje verdenskonference om reduktion af katastroferisici den 18. marts 2015 i Sendai, Japan.

▼B**KAPITEL IV****INDSATSER***Artikel 14***Underretning om katastrofer i Unionen**

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har, eller kan have, virkninger på tværs af grænserne eller påvirker eller kan påvirke andre medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående de potentielt berørte medlemsstater og, når virkningerne vil kunne blive meget omfattende, Kommissionen.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når underretningspligten allerede er behandlet i henhold til anden EU-lovgivning, i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller i henhold til gældende internationale aftaler.

2. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som sandsynligvis vil føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen indtræffer, eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen om, at der kan forventes en anmodning om assistance via ERCC, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.

3. Underretninger som omhandlet i stk. 1 og 2, skal, hvis dette er relevant, ske via CECIS.

▼B*Artikel 15***Foranstaltninger ved katastrofer i Unionen****▼M2**

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt. En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrundet behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.

▼B

2. I ekstraordinære situationer med øget risiko kan en medlemsstat desuden anmode om assistance i form af midlertidig prædeployering af indsatskapaciteter.

3. Hvis det er nødvendigt, skal Kommissionen, når den modtager en anmodning om assistance, omgående:

a) videresende anmodningen til de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter

b) sammen med den berørte medlemsstat indsamle validerede oplysninger om situationen og formidle dem til medlemsstaterne

c) i samråd med den anmodende medlemsstat give henstillinger for ydelsen af assistance gennem EU-mekanismen på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer, som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance og

d) træffe yderligere foranstaltninger for at fremme koordineringen af indsatsen.

4. Enhver medlemsstat, der anmodes om assistance gennem EU-mekanismen, skal omgående tage stilling til, om den er i stand til at yde den anmodende medlemsstat den ønskede assistance, og underrette denne om dens beslutning gennem CECIS med angivelse af omfanget af, betingelserne for og i påkommende tilfælde omkostningerne ved den assistance, medlemsstaten kan yde. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.

5. Den anmodende medlemsstat er ansvarlig for ledelsen af indsatsforanstaltningerne. Myndighederne i den anmodende medlemsstat skal udstikke retningslinjer og om nødvendigt fastlægge grænserne for de opgaver, der overdrages til modulerne eller andre indsatskapaciteter. Enkelthederne vedrørende udførelsen af disse opgaver overlades til den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, der yder assistance. Den anmodende medlemsstat kan også anmode om, at der indsættes et eksperthold til at bistå med vurderingen, fremme koordineringen på stedet mellem medlemsstaternes hold eller yde teknisk rådgivning.

6. Den anmodende medlemsstat træffer de relevante foranstaltninger for at forbedre værtsnationens egne muligheder for at støtte den udefra kommende assistance.

▼B

7. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og andre støttekapaciteter, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

*Artikel 16***En mere konsistent indsats ved katastrofer uden for Unionen****▼M2**

1. Når en katastrofe indtræffer uden for Unionen, eller der er overhængende fare for, at den indtræffer, kan det berørte land anmode om assistance via ERCC. Der kan også anmodes om assistance gennem eller af De Forende Nationer eller De Forende Nationers agenturer eller en relevant international organisation. En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrunder behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.

2. Indsatser i henhold til denne artikel kan gennemføres enten som en selvstændig bistand eller som et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) og respekterer dets ledende rolle. I tilfælde af menneskeskabte katastrofer eller komplekse nødsituationer skal Kommissionen sikre sammenhæng med den europæiske konsensus om humanitær bistand⁽¹⁾ og overholdelse af de humanitære principper.

▼B

3. Kommissionen bidrager til konsistensen i assistancen gennem følgende foranstaltninger:

a) opretholde en dialog med medlemsstaternes kontaktpunkter for gennem EU-mekanismen at sikre et effektivt og sammenhængende EU-bidrag til katastrofeindsatsen som led i den samlede hjælpeaktion, især ved:

i) omgående at underrette medlemsstaterne om de fulde anmodninger om assistance

ii) at støtte en fælles vurdering af situationen og af behovene, yde teknisk rådgivning og/eller fremme koordineringen af assistancen på stedet gennem tilstedeværelsen af et hold af civilbeskyttelseseksperter på stedet

iii) at udveksle relevante vurderinger og analyser med alle relevante aktører

iv) at fremlægge en oversigt over den assistance, som tilbydes af medlemsstaterne og andre aktører

⁽¹⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

▼B

- v) at rådgive om, hvilken type assistance der er behov for, således at den assistance, der ydes, er i overensstemmelse med behovsvurderingerne og
 - vi) at bidrage til at løse eventuelle praktiske problemer i forbindelse med leveringen af assistancen med hensyn til f.eks. transit og told
- b) omgående at give anbefalinger, når det er muligt i samarbejde med det berørte land, på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance
- c) at holde kontakt med det berørte land med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for assistance, accept af tilbud og de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den lokale modtagelse og fordeling af assistancen
- d) at holde kontakt med eller støtte OCHA og samarbejde med andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergiene, finde komplementariteter og undgå overlapper og mangler og
- e) at holde kontakt med alle de relevante aktører, især i den afsluttende fase af indsatsen i henhold til EU-mekanismen, for at lette en smidig afslutning.
4. Uden at dette berører Kommissionens rolle som fastsat i stk. 3 eller nødvendigheden af en omgående operationel indsats under EU-mekanismen, underretter Kommissionen umiddelbart efter aktiveringen af EU-mekanismen, så der sikres konsistens mellem civilbeskyttelsesoperationen og Unionens overordnede forbindelser med det berørte land. Kommissionen holder medlemsstaterne fuldt orienteret i overensstemmelse med stk. 3.
5. På stedet holdes om nødvendigt kontakt med EU-delegationen, så denne er i stand til at lette kontakterne til det berørte lands regering. Om nødvendigt yder EU-delegationen logistisk støtte til de civilbeskyttelseseksperthold, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. ii).
6. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen, tager omgående stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede assistance, og underretter ERCC om sin beslutning via CECIS med angivelse af omfanget af og betingelserne for den eventuelle assistance. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.
7. Via EU-mekanismen kan der også ydes civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, såfremt de pågældende medlemsstats konsulære myndigheder fremsætter anmodning herom.

▼B

8. Kommissionen kan, når den modtager en anmodning om assistance, træffe yderligere nødvendige støttende og komplementære foranstaltninger for at sikre konsistens i assistancen.

9. Koordineringen via EU-mekanismen berører hverken de bilaterale kontakter mellem medlemsstaterne og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og De Forenede Nationer eller andre relevante internationale organisationer. Disse bilaterale kontakter kan også anvendes til at bidrage til koordineringen gennem EU-mekanismen.

10. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og anden assistance, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

11. Det vil blive tilstræbt at skabe synergi med andre EU-instrumenter, særlig foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96. Kommissionen sikrer koordinering mellem instrumenterne og sikrer om nødvendigt, at medlemsstaternes civilbeskyttelsestiltag, der bidrager til en bredere humanitær indsats, så vidt muligt finansieres i henhold til denne afgørelse.

12. Når mekanismen aktiveres, holder de medlemsstater, der yder katastrofehjælp, ERCC fuldt orienteret om deres aktiviteter.

13. Medlemsstaternes hold og moduler på stedet, der deltager i indsatsen gennem EU-mekanismen, holder tæt kontakt til ERCC og ekspertholdene på stedet, jf. stk. 3, litra a), nr. ii).

*Artikel 17***Assistance på stedet**

1. Kommissionen kan udvælge, udpege og udsende et eksperthold bestående af eksperter fra medlemsstaterne

- a) i tilfælde af en katastrofe uden for Unionen som omhandlet i artikel 16, stk. 3,
- b) i tilfælde af en katastrofe i Unionen som omhandlet i artikel 15, stk. 5,
- c) efter en anmodning om ekspertise på forebyggelsesområdet som omhandlet i artikel 5, stk. 2, eller
- d) efter en anmodning om ekspertise på beredskabsområdet som omhandlet i artikel 13, stk. 3.

Eksperter fra Kommissionen og fra andre EU-tjenester kan indgå i holdet med henblik på at bistå dette og lette kontakten til ERCC. Eksperter, der er udsendt af OCHA eller andre internationale organisationer, kan indgå i holdet med henblik på at styrke samarbejdet og lette fælles vurderinger.

▼B

2. Udvælgelsen og udpegelsen af eksperter sker efter følgende procedure:

- a) medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlemmer af eksperthold
- b) Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder uddannelsesniveauet for så vidt angår EU-mekanismen, erfaringer med missioner under EU-mekanismen og andet internationalt hjælpearbejde. Udvælgelsen skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkundskaber, for at sikre, at holdet som helhed råder over de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation, og
- c) Kommissionen udpeger eksperter/holdledere til opgaven efter aftale med den indstillende medlemsstat.

3. De udsendte eksperthold fremmer koordineringen mellem medlemsstaternes indsathold og fungerer som forbindelsesled til den anmodende medlemsstats kompetente myndigheder som fastsat i artikel 8, litra d). ERCC holder tæt kontakt til ekspertholdene og yder dem vejledning og logistisk støtte.

*Artikel 18***Transport og udstyr**

1. I tilfælde af en katastrofe enten i eller uden for Unionen kan Kommissionen bistå medlemsstaterne med at opnå adgang til udstyr eller transportressourcer ved:

- a) at skaffe og udveksle oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed med henblik på at fremme sammenlægning af sådanne former for udstyr eller transportressourcer
- b) at bistå medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, eller
- c) at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked.

2. Kommissionen kan som supplement til de transportressourcer, som medlemsstaterne tilvejebringer, levere de yderligere transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved katastrofer.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER*Artikel 19***Budgetmidler****▼M2**

1. Finansieringsrammen til gennemførelse af EU-mekanismen fastsættes for perioden 2014-2020 til 574 028 000 EUR i løbende priser.

▼M2

425 172 000 EUR i løbende priser kommer fra udgiftsområde 3 (Sikkerhed og EU-borgerskab) i den finansielle ramme, og 148 856 000 EUR i løbende priser fra udgiftsområde 4 (Et globalt Europa).

▼B

2. Bevillinger, der følger af godtgørelse fra modtagerne af katastrofeindsatsforanstaltninger, udgør formålsbestemte indtægter som defineret i artikel 18, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Det rammebeløb, der er omhandlet i stk. 1, kan tillige dække omkostninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.

Sådanne udgifter kan særlig omfatte undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de har relation til EU-mekanismens overordnede mål, udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling (herunder sammenkobling heraf med eksisterende eller fremtidige systemer til fremme af tværsektoriel dataudveksling og udstyr hertil) samt alle Kommissionens øvrige udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med forvaltningen af programmet.

4. Finansieringsrammen i stk. 1, tildeles i perioden 2014-2020 i overensstemmelse med de procentsatser og principper, der er fastlagt i bilaget.

5. Kommissionen reviderer fordelingen i bilag I under hensyn til resultatet af den foreløbige evalueringsrapport, som er omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a). Kommissionen tillægges beføjelser til, såfremt det er nødvendigt henset til resultaterne af denne revision, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 30. juni 2017.

6. Såfremt der i tilfælde af en nødvendig revision af de budgetmidler, der står til rådighed for indsatsforanstaltninger, i særligt hastende tilfælde er behov herfor, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på, inden for de til rådighed stående budgetbevillinger og efter proceduren i artikel 31, at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints.

*Artikel 20***Generelle støtteberettigede foranstaltninger**

Følgende generelle foranstaltninger kan modtage finansiell bistand med henblik på at fremme katastrofeforebyggelse og -beredskab og en effektiv katastrofeindsats:

▼B

- a) undersøgelser, rundspørger, opstilling af modeller og scenarier med henblik på at dele viden, bedste praksis og oplysninger
- b) uddannelse, øvelser, workshopper, udveksling af personale og eksperter, oprettelse af netværk, demonstrationsprojekter og teknologioverførsel
- c) monitorering, vurdering og evaluering
- d) oplysning af offentligheden, uddannelse og oplysningsforanstaltninger og lignende formidlingstiltag med henblik på at inddrage borgerne i forebyggelse og afbødning af konsekvenserne af katastrofesituationer i Unionen og hjælpe EU-borgerne med at beskytte sig mere effektivt og på en holdbar måde
- e) indførelse og drift af et program for indhøstede erfaringer fra indsatser og øvelser i forbindelse med EU-mekanismen, herunder på områder, der er relevante for forebyggelse og beredskab, og
- f) kommunikationstiltag og foranstaltninger for at øge bevidstheden om medlemsstaternes og Unionens civilbeskyttelsesindsats inden for områderne katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats.

▼M2*Artikel 20a***Synliggørelse og belønning**

1. Enhver form for bistand eller finansiering, der ydes i henhold til denne afgørelse, skal på passende vis synliggøre Unionen, bl.a. ved at EU-symbolet fremhæves i forbindelse med de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 11 og 12 og artikel 21, stk. 2, litra c). Kommissionen udvikler en kommunikationsstrategi med henblik på at synliggøre de konkrete resultater af de tiltag, der er gennemført under EU-mekanismen, for borgerne.
2. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til Unionens civilbeskyttelse.

▼B*Artikel 21***Støtteberettigede forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger**

1. Følgende forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:
 - a) samfinansiering af projekter, undersøgelser, workshopper, rundspørger og lignende foranstaltninger og aktiviteter som omhandlet i artikel 5
 - b) samfinansiering af peer reviews som omhandlet i artikel 6, litra d), og artikel 8, litra j)
 - c) opretholdelse af ERCC's funktioner i overensstemmelse med artikel 8, litra a
 - d) forberedelse til mobilisering og udsendelse af de i artikel 8, litra d), og artikel 17 omhandlede eksperthold og oparbejdning og fastholdelse af en spidsbelastningskapacitet via et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne som omhandlet i artikel 8, litra f)

▼B

- e) oprettelse og vedligeholdelse af CECIS og værktøjer til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes og andre deltageres kontaktpunkter inden for rammerne af EU-mekanismen
- f) bidrag til udvikling af systemer til transnational detektion og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse med henblik på at muliggøre en hurtig indsats og fremme forbindelserne mellem tidlig varslings- og alarmeringssystemerne og deres forbindelse med ERCC og CECIS. Systemerne skal tage højde for og bygge på de eksisterende og fremtidige informations-, overvågnings- eller detektionskilder samt informations-, overvågnings- eller detektionssystemer
- g) planlægning af indsatsen under EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 10
- h) støtte til de beredskabsaktiviteter, der er beskrevet i artikel 13
- i) udvikling af ►**M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀, jf. artikel 11, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2

▼M2

- j) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med artikel 12

▼B

- k) sikring af, at den logistiske støtte til ekspertholdene, jf. artikel 17, stk. 1, er til rådighed
- l) fremme af koordineringen af medlemsstaternes klargøring af katastrofeindsatskapacitet i Unionen i overensstemmelse med artikel 8, litra g)
- m) på anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, De Forenede Nationer eller dets agenturer, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 13, stk. 2, støtte til rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger gennem indsættelse af et eksperthold på stedet.

2. Berettigelsen til finansiel bistand til foranstaltningen omhandlet i stk. 1, litra g), er begrænset til:

- a) omkostninger på EU-plan i forbindelse med oprettelse og forvaltning af ►**M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀ og de dertil hørende processer som omhandlet i artikel 11
- b) omkostninger i forbindelse med de obligatoriske uddannelseskurser, øvelser og workshopper, der er nødvendige i forbindelse med certificering af medlemsstaternes indsatskapaciteter med henblik på ►**M2** Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje ◀ ("certificeringsomkostninger"). Certificeringsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype, og dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger

▼M2

- c) omkostninger, der er nødvendige for at opgradere eller reparere indsatskapaciteter, således at de opnår en stand, hvor de står klar og er tilgængelige og kan indsættes som led i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i overensstemmelse med Den Europæiske Civilbeskyttelsespuljes kvalitetskrav og, hvis det er relevant, de henstillinger, der er formuleret i certificeringsprocessen ("tilpasningsomkostninger"). Disse omkostninger kan omfatte omkostninger i

▼ **M2**

forbindelse med funktionalitet, modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, selvstændighed, selvforsyning, transportegnethed, pakning og andre nødvendige omkostninger, forudsat at de pågældende omkostninger specifikt vedrører kapaciteternes deltagelse i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje.

Tilpasningsomkostninger kan omfatte:

- i) 75 % af de støtteberettigede omkostninger i tilfælde af en opgradering, forudsat at dette beløb ikke overstiger 50 % af de gennemsnitlige omkostninger ved udvikling af kapaciteten, og
- ii) 75 % af de støtteberettigede omkostninger i tilfælde af en reparation.

Indsatskapaciteter, hvortil der ydes finansiering i henhold til nr. i) og ii), stilles til rådighed som en del af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i en minimumsperiode, der er forbundet med de modtagne midler, på mellem 3 og 10 år at regne fra deres effektive tilgængelighed som en del af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, medmindre deres økonomiske levetid er kortere.

Tilpasningsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype.

3. Den finansielle bistand til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra j), omfatter de omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit.

Kommissionen skal sikre, at den finansielle bistand som omhandlet i dette stykke svarer til mindst 80 % og ikke over 90 % af de samlede anslåede omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen. Det resterende beløb afholdes af de medlemsstater, der opbevarer rescEU-kapaciteterne. De samlede anslåede omkostninger for hver type rescEU-kapacitet fastsættes ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 1, litra g). De samlede anslåede omkostninger beregnes under hensyntagen til kategorierne af støtteberettigede omkostninger, jf. bilag Ia.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre bilag Ia angående kategorierne af støtteberettigede omkostninger.

Den finansielle bistand, der er omhandlet i dette stykke, kan gennemføres via flerårige arbejdsprogrammer. For foranstaltninger, der rækker ud over et år, kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher.

4. For kapaciteter, der er oprettet for at imødegå risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, som defineret ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra ha), skal Unionens finansielle bistand dække alle omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at de er tilgængelige og kan indsættes.

▼M2

5. De i stk. 3 omhandlede omkostninger kan alt efter omstændighederne bestå af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, der fastsættes pr. kapacitetskategori eller -type.

▼B*Artikel 22***Støtteberettigede indsatsforanstaltninger**

Følgende indsatsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 17, stk. 1, med logistisk støtte, og udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 8, litra d) og e)
- b) i tilfælde af en katastrofe, støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer, jf. artikel 23, og
- c) i tilfælde af en anmodning om assistance, yderligere understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at fremme koordineringen af indsatsen på den mest effektive måde.

*Artikel 23***▼M2****Støtteberettigede foranstaltninger vedrørende udstyr og indsatsen****▼B**

1. Følgende foranstaltninger kan modtage finansiel bistand med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer under EU-mekanismen:

- a) tilvejebringelse og udveksling af oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne beslutter at stille til rådighed, med henblik på at lette sammenlægning af sådant udstyr eller sådanne transportressourcer
- b) bistand til medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked
- c) bistand til medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og
- d) finansiering af de transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig katastrofeindsats. Sådanne foranstaltninger kan kun modtage finansiel bistand, såfremt:
 - i) der er fremsat en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 15 og 16
 - ii) de supplerende transportressourcer er nødvendige for at sikre, at katastrofeindsatsen i henhold til EU-mekanismen er effektiv

▼B

- iii) assistancen modsvarer de behov, som ERCC har konstateret, og ydes i overensstemmelse med ERCC'S henstillinger om tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkårene for leveringen af assistancen
- iv) et anmodende land enten direkte eller gennem De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation har accepteret assistancen under EU-mekanismen og
- v) assistancen til katastrofesituationer i tredjelande supplerer Unionens generelle humanitære indsats, hvor en sådan finder sted.

▼M2

1a. Unionens finansielle bistand til transport af kapaciteter, der ikke på forhånd er afsat til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og som indsættes i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i eller uden for Unionen, må ikke overstige 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

2. Unionens finansielle bistand til kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, må ikke overstige 75 % af omkostningerne ved driften af kapaciteterne, herunder transport, i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i Unionen eller en deltagende stat.

3. Unionens finansielle bistand til transport må ikke overstige 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i forbindelse med transporten af de kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, når de indsættes i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for katastrofe uden for Unionen, jf. artikel 16.

4. Unionens finansielle bistand til transportressourcer kan derudover dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger omhandlet i litra a)- d), hvis dette er nødvendigt med henblik på at gøre sammenlægningen af medlemsstaternes assistance driftsmæssigt effektiv, og hvis omkostningerne vedrører et af følgende emner:

- a) korttidsleje af lagerkapacitet til midlertidigt at oplagre assistancen fra medlemsstaterne med henblik på at fremme koordineret transport heraf
- b) transport fra den medlemsstat, der yder assistance, til den medlemsstat, der formidler den koordinerede transport
- c) ompakning af medlemsstaternes assistance med henblik på maksimal udnyttelse af de til rådighed stående transportkapaciteter eller opfyldelse af specifikke operationelle krav, eller
- d) lokal transport, transit og oplagring af fælles assistance med henblik på at sikre koordineret levering på bestemmelsesstedet i det anmodende land.

4a. Når rescEU-kapaciteter anvendes til nationale formål i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5, dækkes alle omkostninger, herunder vedligeholdelses- og reparationsomkostninger, af den medlemsstat, der anvender kapaciteterne.

▼ M2

4b. I tilfælde af indsættelse af rescEU-kapaciteter under EU-mekanismen dækker Unionens finansielle bistand 75 % af driftsomkostningerne.

Uanset første afsnit dækker Unionens finansielle bistand 100 % af driftsomkostningerne ved de rescEU-kapaciteter, der er nødvendige i forbindelse med katastrofer med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og som indsættes under EU-mekanismen.

4c. Ved indsættelser uden for Unionen som omhandlet i artikel 12, stk. 10, dækker Unionens finansielle bistand 100 % af driftsomkostningerne.

4d. Når Unionens finansielle bistand som omhandlet i denne artikel ikke dækker 100 % af omkostningerne, afholdes det resterende beløb af den bistandsanmodende stat, medmindre andet er aftalt med den medlemsstat, der tilbyder bistand, eller den medlemsstat, der opbevarer rescEU-kapaciteterne.

▼ B

5. I tilfælde af sammenlægning af transport operationer, der involverer flere medlemsstater, kan én medlemsstat indtage en ledende rolle og anmode om finansiell støtte fra Unionen til hele operationen.

6. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transport tjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne ud fra de finansieringssatser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

7. Følgende omkostninger er berettiget til finansiell støtte fra EU til transportressourcer i henhold til denne artikel: alle omkostninger i forbindelse med flytning af transportressourcer, herunder omkostninger til alle tjenesteydelser, gebyrer, omkostninger til logistik og håndtering, brændstof og eventuelle indkvarteringsomkostninger samt andre indirekte omkostninger såsom skatter og generelle afgifter og transitomkostninger.

▼ M2

8. Transportomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, der fastsættes pr. omkostningskategori.

▼ B*Artikel 24***Støttemodtagere**

Der kan ydes tilskud i medfør af denne afgørelse til juridiske personer, uanset om de er underlagt privat- eller offentligretlig lovgivning.

*Artikel 25***Finansielle bistandsformer og gennemførelsesprocedurer**

1. Kommissionen yder EU's finansielle bistand i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Finansiell bistand i henhold til denne afgørelse kan antage enhver af de former, som forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 giver mulighed for, særlig tilskud, godtgørelse af udgifter, offentlige indkøb eller bidrag til trustfonde.

▼B

3. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved gennemførelsesretsakter, undtagen katastrofeindsatser, der henhører under kapitel IV, og som det ikke er muligt at forudse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2. De årlige arbejdsprogrammer skal indeholde målene, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. De skal tillige indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte foranstaltninger, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår den finansielle bistand omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal de årlige arbejdsprogrammer beskrive de foranstaltninger, der er planlagt for hvert land, der er nævnt deri.

*Artikel 26***Komplementaritet og konsistens i Unionens indsats****▼M2**

1. Foranstaltninger, som modtager finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, må ikke modtage bistand fra Unionens øvrige finansielle instrumenter. I overensstemmelse med artikel 191, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ forhindrer finansiell bistand ydet i henhold til artikel 21, 22 og 23 i denne afgørelse dog ikke finansiering fra andre EU-instrumenter i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat deri.

Ansøges der om finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, sørger Kommissionen for, at ansøgere og støttemodtagere oplyser den om finansiell bistand fra andre kilder, herunder Unionens almindelige budget, og om aktuelle ansøgninger om sådan bistand.

2. Der udvikles synergier, komplementaritet og øget koordination med andre EU-instrumenter som f.eks. dem, der støtter samhørighed, udvikling af landdistrikter, forskning, sundhed, migration og sikkerhedspolitikker samt Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. I tilfælde af en indsats i forbindelse med humanitære kriser i tredjelande sørger Kommissionen for, at der er komplementaritet og sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse, med foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96, og sikrer, at disse foranstaltninger gennemføres i tråd med den europæiske konsensus om humanitær bistand.

▼B

3. Når assistance i henhold til mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, er de foranstaltninger, der modtager finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, baseret på identificerede behov og i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper for anvendelse af civilbeskyttelse og militære ressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

▼B*Artikel 27***Beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at EU's finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne afgørelse.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan gennemføre efterforskninger, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører EU's finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres i henhold til denne afgørelse.

4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne afgørelse skal indeholde bestemmelser, der udtrykkelig giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse efterforskninger i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL VI**ALMINDELIGE BESTEMMELSER***Artikel 28***Tredjelande og internationale organisationer****▼M2**

1. EU-mekanismen er åben for deltagelse af:
 - a) landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen, og andre europæiske lande, når aftaler og procedurer hjemler mulighed derfor

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EFT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼ M2

b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende.

1a. Deltagelse i EU-mekanismen omfatter deltagelse i dens aktiviteter i overensstemmelse med de mål, krav, kriterier, procedurer og frister, som er fastlagt i denne afgørelse, og skal være i overensstemmelse med de specifikke betingelser, som er fastlagt i aftalerne mellem Unionen og den deltagende stat.

▼ B

2. Finansiell bistand som omhandlet i artikel 20 og artikel 21, litra a), b), f) og h), kan også tildeles kandidatlande og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i EU-mekanismen, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, i det omfang denne finansielle bistand supplerer finansiering under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) og en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af et europæisk naboskabsinstrument.

▼ M2

3. Internationale eller regionale organisationer eller lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kan samarbejde om aktiviteter under EU-mekanismen, når relevante bilaterale eller multilaterale aftaler mellem disse organisationer eller lande og Unionen giver mulighed herfor.

▼ B*Artikel 29***Kompetente myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger med henblik på anvendelsen af denne afgørelse de kompetente myndigheder og informerer Kommissionen herom.

▼ M2*Artikel 30***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 5 og 6, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2020.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 21, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 21. marts 2019.

4. Den i artikel 19, stk. 5 og 6, og artikel 21, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼M2

5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 5 og 6, og artikel 21, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B*Artikel 31***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 30, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

*Artikel 32***Gennemførelsesretsakter**

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om:

- a) ERCC's interaktion med medlemsstaternes kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), artikel 15, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, litra a), og de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen i Unionen, jf. artikel 15, samt uden for Unionen, jf. artikel 16, herunder identificering af de relevante internationale organisationer.
- b) komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af informationsudveksling gennem CECIS, jf. artikel 8, litra b)
- c) fremgangsmåden med hensyn til indsættelse af eksperthold, jf. artikel 17
- d) identifikation af moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter, jf. artikel 9, stk. 1
- e) de operationelle krav til modulernes interoperabilitet og funktionsmåde, jf. artikel 9, stk. 2, herunder deres opgaver, kapaciteter, hovedkomponenter, selvforsyning og indsættelse

▼B

- f) de kapacitetsmål, kvalitets- og interoperabilitetskrav samt den certificerings- og registreringsprocedure, der er nødvendige for ►M2 Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje's ◄ funktionsmåde, jf. artikel 11, samt de finansielle ordninger som fastsat i artikel 21, stk. 2

▼M2

- g) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU, jf. artikel 12, herunder kriterier for afgørelser om indsættelse, operationelle procedurer samt omkostninger som omhandlet i artikel 21, stk. 3
- h) oprettelse og tilrettelæggelse af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse, jf. artikel 13
- ha) risikokategorierne med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og de tilsvarende kapaciteter til at håndtere dem, som omhandlet i artikel 21, stk. 4
- hb) kriterierne og procedurerne for at anerkende mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til Unionens civilbeskyttelse som omhandlet i artikel 20a, og

▼B

- i) tilrettelæggelse af støtte til transport af assistance, jf. artikel 18 og 23.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 33***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

▼M2*Artikel 34***Evaluerings**

1. Der føres jævnligt tilsyn med gennemførelsen af foranstaltninger, som modtager finansiell bistand.

2. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den indsats og de fremskridt, der er gjort i henhold til artikel 11 og 12. Rapporten indeholder oplysninger om fremskridtene med at nå kapacitetsmålene og om de mangler, der fortsat består, som omhandlet i artikel 11, stk. 2, under hensyntagen til oprettelsen af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med artikel 12. Rapporten skal også omfatte en oversigt over budget- og omkostningsudviklingen i forbindelse med indsatskapaciteter og en vurdering af behovet for at videreudvikle disse kapaciteter.

▼ **M2**

3. Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse om effektiviteten, omkostningseffektiviteten og den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse, navnlig artikel 6, stk. 4, og af rescEU-kapaciteterne senest den 31. december 2023 og derefter hvert femte år. Meddelelsen ledsages om nødvendigt af forslag til ændringer af denne afgørelse.

▼ **B**

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼ **M2***Artikel 35***Overgangsbestemmelser**

Indtil den 1. januar 2025, kan der ydes finansiel bistand fra Unionen til at dække 75 % af de omkostninger, der er nødvendige for at sikre hurtig adgang til nationale kapaciteter svarende til dem, der er defineret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2. Til dette formål kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag.

De kapaciteter, der er omhandlet i første stykke, udpeges som rescEU-kapaciteter indtil udløbet af overgangsperioden.

Uanset artikel 12, stk. 6, træffes afgørelsen om indsættelse af de i første stykke omhandlede kapaciteter af den medlemsstat, der stillede dem til rådighed som rescEU-kapaciteter. Når nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til nærværende artikel.

▼ **B***Artikel 36***Ophævelse**

Beslutning 2007/162/EF, Euratom og beslutning 2007/779/EF, Euratom ophæves. Henvisninger til de ophævede beslutninger betragtes som henvisninger til nærværende afgørelse og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II til nærværende afgørelse.

*Artikel 37***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

▼ **M2**

▼B*BILAG I***Procentsatser for tildeling af finansieringsrammen med henblik på gennemførelse af EU-mekanismen omhandlet i artikel 19, stk. 1**

Forebyggelse: 20 % +/- 8 procentpoints

Beredskab: 50 % +/- 8 procentpoints

Indsats: 30 % +/- 8 procentpoints

Principper

Ved gennemførelsen af denne afgørelse prioriterer Kommissionen foranstaltninger, hvis frist i henhold til afgørelsen ligger inden for perioden frem til udløbet af denne frist, med det formål at overholde den pågældende frist.

▼ M2*BILAG IA***Omkostningskategorier, der kan indgå i beregningen af de samlede anslåede omkostninger, jf. artikel 21, stk. 3**

1. Omkostninger ved udstyr
2. Vedligeholdelsesomkostninger, herunder reparationsomkostninger
3. Forsikringsomkostninger
4. Uddannelsesomkostninger
5. Lageromkostninger
6. Registrerings- og certificeringsomkostninger
7. Omkostninger ved forbrugsartikler
8. Omkostninger ved personel, der er nødvendigt for at sikre, at rescEU-kapaciteter er tilgængelige og kan indsættes.

BILAG II

Sammenligningstabel

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 1, stk. 1		—
Artikel 1, stk. 2		Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 3		—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
	Artikel 1, stk. 1	—
	Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 1, stk. 2
	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1		Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 2		Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 3		Artikel 1, stk. 6
	Artikel 2, nr. 1)	—
	Artikel 2, nr. 2)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 2, nr. 3)	Artikel 20, litra b)
	Artikel 2, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 2, nr. 5)	Artikel 7 og artikel 8, litra a)
	Artikel 2, nr. 6)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 2, nr. 7)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 2, nr. 8)	Artikel 18, stk. 1
	Artikel 2, nr. 9)	Artikel 18, stk. 2
	Artikel 2, nr. 10)	Artikel 16, stk. 7
	Artikel 2, nr. 11)	—
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1		Artikel 20 og artikel 21
Artikel 4, stk. 2, litra a)		Artikel 22, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)		Artikel 22, litra b), og artikel 23, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 4, stk. 2, litra c)		Artikel 23, stk. 1, litra d)
Artikel 4, stk. 3		Artikel 23, stk. 2 og 4
Artikel 4, stk. 4		Artikel 32, stk. 1, litra i)
	Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1

▼B

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 4, stk. 2	Artikel 9, stk. 3
	Artikel 4, stk. 3	Artikel 9, stk. 1 og 2
	Artikel 4, stk. 4	Artikel 9, stk. 4
	Artikel 4, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
	Artikel 4, stk. 6	Artikel 9, stk. 6
	Artikel 4, stk. 7	Artikel 9, stk. 9
	Artikel 4, stk. 8	Artikel 9, stk. 7
Artikel 5		Artikel 24
	Artikel 5, nr. 1)	Artikel 8, litra a)
	Artikel 5, nr. 2)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 5, nr. 3)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 5, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 5, nr. 5)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 5, nr. 6)	—
	Artikel 5, nr. 7)	Artikel 13, stk. 1, litra d)
	Artikel 5, nr. 8)	Artikel 13, stk. 1, litra f)
	Artikel 5, nr. 9)	Artikel 18
	Artikel 5, nr. 10)	Artikel 8, litra e)
	Artikel 5, nr. 11)	Artikel 8, litra g)
Artikel 6, stk. 1		Artikel 25, stk. 1)
Artikel 6, stk. 2		Artikel 25, stk. 2)
Artikel 6, stk. 3		Artikel 25, stk. 3, tredje og fjerde punktum
Artikel 6, stk. 4		—
Artikel 6, stk. 5		Artikel 25, stk. 3, første og andet punktum
Artikel 6, stk. 6		—
	Artikel 6	Artikel 14
Artikel 7		Artikel 28, stk. 1
	Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
	Artikel 7, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
	Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 3, litra a)
	Artikel 7, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 3, litra b)
	Artikel 7, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 3, litra c)
	Artikel 7, stk. 3, første og tredje afsnit	Artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 6

▼B

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 8	Artikel 7, stk. 4	Artikel 15, stk. 5
	Artikel 7, stk. 5	—
	Artikel 7, stk. 6	Artikel 17, stk. 3, første punktum
		Artikel 26
	Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, første punktum
	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit	—
	Artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit	—
	Artikel 8, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
	Artikel 8, stk. 3	—
	Artikel 8, stk. 4, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
	Artikel 8, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra c)
	Artikel 8, stk. 4, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra d)
	Artikel 8, stk. 4, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
	Artikel 8, stk. 5	Artikel 16, stk. 8
	Artikel 8, stk. 6, første afsnit	Artikel 17, stk. 1, og artikel 17, stk. 2, litra b)
	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit	Artikel 17, stk. 3, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, første afsnit	—
	Artikel 8, stk. 7, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 9
	Artikel 8, stk. 7, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 11
	Artikel 8, stk. 7, femte afsnit	—
	Artikel 8, stk. 8	Artikel 16, stk. 10
	Artikel 8, stk. 9, litra a)	Artikel 16, stk. 12
	Artikel 8, stk. 9, litra b)	Artikel 16, stk. 13
Artikel 9		Artikel 16, stk. 2
	Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10		Artikel 19, stk. 3

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		—
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12, stk. 1		Artikel 27, stk. 1
Artikel 12, stk. 2		—
Artikel 12, stk. 3		—
Artikel 12, stk. 4		—
Artikel 12, stk. 5		—
	Artikel 12, stk. 1	Artikel 32, stk. 1, litra e)
	Artikel 12, stk. 2	Artikel 32, stk. 1, litra a)
	Artikel 12, stk. 3	Artikel 32, stk. 1, litra b)
	Artikel 12, stk. 4	Artikel 32, stk. 1, litra c)
	Artikel 12, stk. 5	Artikel 32, stk. 1, litra h)
	Artikel 12, stk. 6	Artikel 32, stk. 1, litra d)
	Artikel 12, stk. 7	—
	Artikel 12, stk. 8	—
	Artikel 12, stk. 9	Artikel 32, stk. 1, anden del af litra a)
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 33
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 34
	Artikel 15	Artikel 36
Artikel 16		Artikel 37, andet punktum
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 38